

ÚOHSX00K0TVC

USNESENÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0512/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-29005/2024/500

Brno 29. 7. 2024

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 30. 6. 2024 na návrh ze dne 27. 6. 2024, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, IČO 06231292, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,
- navrhovatel – JT SERVICE company s.r.o., IČO 08062374, se sídlem Na Kocandě 1913/39, 412 01 Litoměřice,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Opravy a údržba autobusů OTOKAR Dopravní společnosti Ústeckého kraje, p. o.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 5. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 5. 2024 pod ev. č. Z2024-020947 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 8. 5. 2024 pod ev. č. 273625-2024, vydává toto

usnesení:

Správním řízení se podle § 257 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zastavuje, neboť v souvislosti s podáním návrhu navrhovatele – JT SERVICE company s.r.o., IČO 08062374, se sídlem Na Kocandě 1913/39, 412 01 Litoměřice – ze dne 27. 6. 2024 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, IČO 06231292, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Opravy a údržba autobusů OTOKAR Dopravní společnosti Ústeckého kraje, p. o.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 5. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 5. 2024 pod ev. č. Z2024-020947 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 8. 5. 2024 pod ev. č. 273625-2024, **nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 odst. 1 citovaného zákona** na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 30. 6. 2024 návrh navrhovatele – JT SERVICE company s.r.o., IČO 08062374, se sídlem Na Kocandě 1913/39, 412 01 Litoměřice (dále jen „navrhovatel“) – ze dne 27. 6. 2024 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, IČO 06231292, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „zadavatel“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Opravy a údržba autobusů OTOKAR Dopravní společnosti Ústeckého kraje, p. o.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 5. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 9. 5. 2024 pod ev. č. Z2024-020947 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 8. 5. 2024 pod ev. č. 273625-2024 (dále jen „veřejná zakázka“ či „zadávací řízení“).
2. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dnem 30. 6. 2024, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.
3. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
4. K předmětnému návrhu byl přiložen dokument označený v návrhu jako „doklad o složení kauce“ dokládající, že navrhovatel zadal příkaz k úhradě částky 50 000 Kč na bankovní účet Úřadu. Dne 1. 7. 2024 byla na účet Úřadu z účtu navrhovatele složena kauce ve výši 50 000 Kč.
5. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení přípisem ze dne 1. 7. 2024.
6. Vzhledem k tomu, že Úřadu byly dne 30. 6. 2024 doručeny další tři návrhy navrhovatele, avšak na účet Úřadu zároveň nebyla ze strany navrhovatele složena žádná další kauce, Úřad navrhovateli usnesením ze dne 3. 7. 2024 určil lhůtu k zaslání písemného sdělení, ke kterému ze čtyř návrhů navrhovatele doručených Úřadu dne 30. 6. 2024 byla předmětná kauce ve výši 50 000 Kč složena.
7. Navrhovatel Úřadu přípisem ze dne 8. 7. 2024 sdělil, že kauce ve výši 50 000 Kč složená na účet Úřadu dne 1. 7. 2024 byla složena k (nyní řešenému) návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání výše specifikované veřejné zakázky.
8. Dne 10. 7. 2024 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu, jehož součástí byla informace, že zadavatel Úřadu zpřístupnil dokumentaci o zadávacím řízení prostřednictvím certifikovaného elektronického nástroje.

II. ZÁVĚRY ÚŘADU

9. Úřad po přezkoumání splnění zákonných podmínek vážících se k podání návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že v dané věci nedošlo ke složení kauce na účet Úřadu v souladu s § 255 odst. 1

zákona, tj. nedošlo ke složení kauce na účet Úřadu v zákonné výši, a proto správní řízení vedené ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky podle § 257 písm. c) zákona zastavil. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

10. Podle § 251 odst. 1 zákona musí návrh vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.
11. Podle § 251 odst. 2 zákona musí být návrh, není-li stanoveno jinak, doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námítky odmítnul.
12. Podle § 255 odst. 1 zákona je navrhovatel ve lhůtě pro doručení návrhu, nejde-li o případ podle § 255 odst. 2 zákona, povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 10 000 000 Kč. V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.
13. Podle § 257 písm. c) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 zákona.

Relevantní skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

14. Dle čl. 4 zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky *„uzavření smlouvy na poskytování služeb opravy a údržby autobusů zadavatele značky OTOKAR, včetně souvisejících dodávek.“* Dle předmětného článku zadávací dokumentace zároveň platí, že veřejná zakázka je rozdělena na tři části, a to „1. část oblast Varnsdorf“, „2. část oblast Litoměřice“ a „3. část oblast Louny“.
15. Z čl. 8 zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel *„není povinen po dobu trvání smlouvy objednat jakékoliv dílčí plnění, a negarantuje tedy vybranému dodavateli v rámci žádné z oblastí určitý minimální rozsah plnění či objem poptávaných služeb či dodávek.“* V žádné části zadávací dokumentace není stanoven zadavatelem předpokládaný rozsah služeb a dodávek tvořících předmět jednotlivých částí veřejné zakázky za určité období.
16. Dle čl. 10 zadávací dokumentace platí, že nabídky budou v jednotlivých částech veřejné zakázky hodnoceny dle jediného kritéria hodnocení, a to kritéria nejnižší nabídkové ceny.
17. Dle čl. 11 zadávací dokumentace se celková nabídková cena pro potřeby hodnocení nabídek ve vztahu ke všem částem veřejné zakázky stanoví dle modelového propočtu uvedeného v příloze č. 4 zadávací dokumentace. Tuto přílohu zadávací dokumentace tvoří dvě tabulky nazvané *„Ceník služeb a prací prováděných při opravách nebo servisu vozidel“* a *„Paušální ceny vybraných oprav a servisních úkonů“*. V daných tabulkách jsou zadavatelem uvedena

jednotlivá dílčí plnění k ocenění, k nimž mají dodavatelé uvést nabízenou jednotkovou cenu. Ke každému dílčímu plnění k ocenění je zadavatelem zároveň stanoven počet jednotek pro modelový propočet, kdy jednotkou je míněna dle typu dílčího plnění hodina práce nebo ujetý kilometr. Nabídkovou cenu ve vztahu ke každému jednotlivému dílčímu plnění k ocenění tak tvoří součin navrhovatelem nabízené jednotkové ceny a zadavatelem stanoveného počtu jednotek pro modelový propočet. Celková nabídková cena v každé části veřejné zakázky je pak tvořena součtem všech nabídkových cen vztahujících se k jednotlivým dílčím plněním obsaženým v obou zmíněných tabulkách.

18. Ve vysvětlivkách se v právě uvedeném dokumentu v souvislosti s předmětným modelovým propočtem dále uvádí, že „*údaje stanovené ve sloupci ‚počet jednotek pro modelový propočet‘ jsou zadavatelem stanoveny pouze za účelem stanovení váhy jednotlivých typů dílčího plnění při stanovení celkové nabídkové ceny. Zadavatel tedy není uvedenými údaji vázán v průběhu plnění smlouvy a negarantuje vybranému dodavateli minimální rozsah plnění či objednávaných služeb.*“
19. Z čl. 6.1 závazného návrhu smlouvy na veřejnou zakázku (určeného pro všechny tři části veřejné zakázky) vyplývá, že se tato smlouva uzavírá na dobu neurčitou.
20. Dne 5. 6. 2024 doručil navrhovatel zadavateli námitky ze dne 4. 6. 2024 směřující proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky (dále jen „námitky“). Zadavatel navrhovateli dne 20. 6. 2024 doručil rozhodnutí o námitkách z téhož dne (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), jímž podané námitky v celém rozsahu odmítl.
21. Ze zadavatelem zpřístupněné dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že v části 1 veřejné zakázky navrhovatel nepodal nabídku, v části 2 veřejné zakázky navrhovatel podal nabídku s celkovou nabídkovou cenou (určenou dle výše uvedeného modelového propočtu) 20 106 000 Kč bez DPH a v části 3 veřejné zakázky navrhovatel podal nabídku s celkovou nabídkovou cenou (určenou dle výše uvedeného modelového propočtu) 20 106 000 Kč bez DPH.

Právní posouzení

22. Úřad obecně uvádí, že podle § 251 odst. 2 zákona musí navrhovatel v případě, kdy se chce domoci přezkoumání úkonů zadavatele ze strany Úřadu, doručit Úřadu návrh na zahájení správního řízení u Úřadu do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel odmítl jeho námitky.
23. V souvislosti s podáním návrhu je navrhovatel povinen uhradit Úřadu kauci, přičemž nejde-li o přezkoumání postupu zadavatele při zadávání koncese, je třeba při úhradě kauce vycházet z § 255 odst. 1 zákona.
24. Z § 255 odst. 1 zákona vyplývá, že kauci je třeba složit na účet Úřadu ve lhůtě pro doručení návrhu (tj. nejpozději poslední den lhůty pro doručení návrhu Úřadu, přičemž v tento den musí být kauce již připsána na účet Úřadu¹).
25. Z ustanovení § 255 odst. 1 zákona dále plyne, že navrhovatel je povinen složit kauci ve výši 1 % ze své nabídkové ceny po celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však 50 000 Kč, nejvýše 10 000 000 Kč.

¹ Viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 81/2015-63 ze dne 23. 10. 2017. Přestože se závěry uvedené v tomto rozsudku vztahují k předchozí právní úpravě, lze dané závěry ohledně účelu institutu kauce adekvátně aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu (což platí obecně v případě veškeré judikatury citované v tomto usnesení).

V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.

26. V rámci posouzení splnění zákonných náležitostí pro podání návrhu Úřad posuzoval, zda navrhovatel v daném případě uhradil kauci v souladu s § 255 odst. 1 zákona, tedy včas a v zákonem předepsané výši.

K včasnosti úhrady kauce

27. Jak již bylo uvedeno výše, navrhovatel svými námitkami ze dne 4. 6. 2024, které byly zadavateli doručeny dne 5. 6. 2024, brojil proti zadávacím podmínkám. Rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 20. 6. 2024 bylo navrhovateli doručeno téhož dne.
28. Návrh navrhovatele byl Úřadu doručen dne 30. 6. 2024 a dne 1. 7. 2024 byla připsána na účet Úřadu kauce ve výši 50 000 Kč.
29. Vzhledem k tomu, že nejzazším termínem pro doručení návrhu a rovněž složení kauce byl s ohledem na § 251 odst. 2 zákona den 1. 7. 2024, přičemž k připsání kauce na účet Úřadu došlo dne 1. 7. 2024, Úřad konstatuje, že navrhovatel dostal své povinnosti vyplývající z § 255 odst. 1 zákona týkající se lhůty pro složení kauce.

K výši uhrazené kauce

30. Navrhovatel složil na účet Úřadu kauci ve výši 50 000 Kč, aniž by v návrhu nebo v jiném přípisu doručeném Úřadu odůvodnil, na základě jakých skutečností je přesvědčen, že byl povinen v souvislosti s podáním návrhu složit kauci právě v uvedené výši.
31. Úřad připomíná, že v daném případě (kdy nejde o koncesi ani o návrh na uložení zákazu plnění smlouvy) je při určení výše kauce třeba vyjít z § 255 odst. 1 zákona, který stanoví, že s podáním návrhu je navrhovatel povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % ze své nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou (nejméně však 50 000 Kč, nejvýše 10 000 000 Kč), a v případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci 100 000 Kč.
32. Obecně z účelu institutu kauce vyplývá, že výše kauce by měla být především v určitém poměru k hodnotě přezkoumávané zakázky. Z § 255 odst. 1 zákona lze jazykovým výkladem dovodit, že nabídkovou cenou pro účely výpočtu kauce je u smluv na dobu určitou cena odpovídající celkovému rozsahu plnění, tj. cena vyjadřující celkové náklady po celou dobu plnění veřejné zakázky, a u smluv na dobu neurčitou cena odpovídající rozsahu plnění za dobu prvních čtyř let trvání smlouvy, tj. cena vyjadřující celkové náklady po první čtyři roky plnění veřejné zakázky.
33. Primárně se tedy metoda výpočtu kauce odvíjí od výše nabídkové ceny navrhovatele, když však podmínkou pro uplatnění této metody je existence nabídkové ceny navrhovatele (tj. že nabídková cena je známa). Pouze v případech, kdy není možné stanovit nabídkovou cenu, je nutné uhradit kauci v „paušální“ výši 100 000 Kč. Povinnost uhradit „paušální“ výši kauce tedy má nastupovat až v situaci, kdy navrhovatel není objektivně schopen (ani výpočtem) celkovou nabídkovou cenu stanovit.
34. V otázce definice „nabídkové ceny“ je třeba vzít v úvahu, že tato cena a „skutečná cena“ mohou být totožné (např. je-li předmětem veřejné zakázky dodání jednoho konkrétního výrobku), avšak v některých případech se mohou odlišovat (např. jsou-li předmětem veřejné

zakázky dodávky či služby, které budou realizovány podle skutečných potřeb zadavatele na základě garantovaných jednotkových cen).

35. Pakliže nabídková cena, která je předmětem hodnocení, odpovídá celkovým nákladům za celou dobu plnění veřejné zakázky, resp. celkovým nákladům za první čtyři roky plnění u smluv uzavřených na dobu neurčitou, je nabídkovou cenou dodavatele pro účely výpočtu kauce právě tato cena.
36. Pakliže však nabídková cena, která je předmětem hodnocení, neodpovídá celkovým nákladům za celou dobu plnění zakázky, resp. celkovým nákladům za první čtyři roky plnění u smluv na dobu neurčitou (např. jednotkové ceny v případě služeb či dodávek, které budou realizovány podle skutečných potřeb zadavatele na základě garantovaných jednotkových cen), avšak za pomoci jednoduché matematické operace lze tyto celkové náklady zjistit (zadavatel uvede v zadávací dokumentaci předpokládaný rozsah budoucího plnění), nemůže být nabídkovou cenou dodavatele pro účely výpočtu kauce nic jiného než jednotková cena pro účely hodnocení upravená tak, aby odpovídala předpokládanému rozsahu budoucího plnění.
37. Ani v situaci, kdy zadavatel uvede, že plnění bude poptáváno podle skutečných potřeb zadavatele na základě garantovaných jednotkových cen, a stanoví pro účely hodnocení modelový příklad rozsahu plnění, nelze mít bez dalšího za to, že celkovou nabídkovou cenu nelze zjistit. Modelový příklad je totiž pro navrhovatele z hlediska koncipování jeho nabídky závazný, a stejně tak je pak závazná a jednoznačná cena stanovená na základě takového modelu. Pokud tedy zadavatel dostatečným způsobem vymezí jednotlivé vstupy pro výpočet nabídkové ceny tak, aby mohli uchazeči podat nabídky s porovnatelnými nabídkovými cenami a za tímto účelem stanoví modelové údaje (např. předpokládaný počet poptávaných jednotek), pak je zřejmé, že bylo možné určit konkrétní výši nabídkové ceny. Ani to, že se tato modelově vypočtená nabídková cena může při následném plnění změnit, nemůže samo o sobě zpochybnit konkrétní výši nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídky.²
38. Hypotéza, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je tak naplněna až v případě, že v situaci hodnocení jednotkových cen či modelového příkladu rozsahu plnění není v zadávací dokumentaci nijak vyjádřen předpokládaný rozsah budoucího plnění, a kdy tak nelze celkovou nabídkovou cenu z ceny pro účely hodnocení stanovit ani provedením matematického výpočtu.
39. V dané souvislosti lze odkázat na metodické stanovisko Úřadu „Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k výpočtu výše kauce dle § 255 odst. 1 a 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů“³, z něž je patrná deklarace přístupu Úřadu k dané otázce. Dané stanovisko prezentuje názor Úřadu, podle něž *„nabídkovou cenu navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky (celkovou nabídkovou cenu) lze nepochybně zjistit například v situaci, kdy zadavatel uzavírá smlouvu na dobu určitou a modelový příklad rozsahu plnění pokrývá celou tuto dobu (kauce se pak vypočítá jako 1 % z nabídkové ceny uvedené pro účely hodnocení v nabídce), ale též v situaci, kdy zadavatel modelový příklad rozsahu plnění stanovil např. na jeden měsíc (kauce se pak vypočítá jako 1 % z násobku nabídkové ceny uvedené pro účely hodnocení v nabídce a počtu měsíců, na které je smlouva uzavírána, resp. z násobku nabídkové ceny uvedené pro účely hodnocení v nabídce a čísla 48, jedná-li se o smlouvu na dobu neurčitou). K právě uvedenému lze ostatně dospět*

² Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 As 247/2016-66, ze dne 31. 1. 2018.

³ Dostupné na internetových stránkách Úřadu na adrese <https://uohs.gov.cz/cs/verejne-zakazky/moznosti-obrany-proti-postupu-zadavatele/kauce-a-spravni-poplatek.html>.

i jazykovým výkladem § 255 odst. 1 zákona. Pokud totiž platí, že nabídková cena je cenou pro účely hodnocení, nemůže být ‚celkovou nabídkovou cenou‘ nic jiného než tato cena pro účely hodnocení matematicky upravená tak, aby odpovídala (předpokládanému) rozsahu plnění dle zadávací dokumentace. Hypotéza uvedená v § 255 odst. 1 větě druhé, tedy že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je tak naplněna pouze v případě, že v situaci hodnocení jednotkových cen či modelového příkladu rozsahu plnění není v zadávací dokumentaci vyjádřen (předpokládaný) rozsah budoucího plnění, v důsledku čehož nelze celkovou nabídkovou cenu z ceny pro účely hodnocení stanovit ani matematickým výpočtem. V takovém případě je pak navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč.“⁴

40. Úřad dále s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 12. 2010, sp. zn. 62 Af 57/2010 konstatuje, že v případě, že celkovou nabídkovou cenu nelze stanovit, je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč, a to bez ohledu na to, na kolik částí byla veřejná zakázka rozdělena. Krajský soud v Brně v citovaném rozhodnutí dovedl, že „*podal-li navrhovatel nabídku ve vztahu k více částem veřejné zakázky, pak sečte jednotlivé nabídkové ceny týkající se jednotlivých částí veřejné zakázky, ve vztahu k nimž podal nabídku, a při výpočtu kauce (1 %) vychází ze součtu takových nabídkových cen (...)* V případě, že nabídkovou cenu nelze stanovit (typicky tehdy, kdy ještě nabídka nebyla podána), pak je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč, a to bez ohledu na to, zda veřejná zakázka byla rozdělena na části či nikoli. Pokud tedy k rozdělení jediné veřejné zakázky na části došlo, uplatní se v případě nemožnosti stanovení kauce podle nabídkové ceny pravidlo o kauci ve výši 100 000 Kč, a sice bez ohledu na to, na kolik částí byla veřejná zakázka rozdělena či ve vztahu ke kolika částem jediné veřejné zakázky navrhovatel hodlal nabídku podat.“
41. Optikou uvedených obecných východisek pro stanovení výše kauce Úřad posoudil, zda došlo v šetřeném případě k připsání kauce na účet Úřadu v souladu s § 255 odst. 1 zákona.
42. S ohledem na výše uvedené a přihlédnutím k tomu, že v daném případě mají být pro všechny tři části zadávacího řízení uzavřeny smlouvy na dobu neurčitou, je pro způsob výpočtu výše kauce určující posouzení toho, jak byla konstruována nabídková cena.
43. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že dodavatelé měli v rámci svých nabídek ve všech částech zadávacího řízení za účelem stanovení nabídkové ceny (pro účely hodnocení) vyplnit modelový propočet uvedený v příloze č. 4 zadávací dokumentace. Tuto přílohu zadávací dokumentace tvoří dvě tabulky nazvané „*Ceník služeb a prací prováděných při opravách nebo servisu vozidel*“ a „*Paušální ceny vybraných oprav a servisních úkonů*“, v nichž jsou zadavatelem uvedena jednotlivá dílčí plnění, k nimž mají dodavatelé přiřadit jimi nabízenou jednotkovou cenu. Zadavatel zároveň ke každému dílčímu plnění k ocenění stanovil počet jednotek pro modelový propočet, kdy jednotkou je míněna dle typu daného dílčího plnění hodina práce nebo ujetý kilometr. Nabídkovou cenu ve vztahu ke každému jednotlivému dílčímu plnění tak představuje součin navrhovatelem uvedené jednotkové ceny a zadavatelem stanoveného počtu jednotek pro modelový propočet. Celková nabídková cena v rámci každé části zadávacího řízení je pak tvořena součtem všech nabídkových cen vztahujících se k jednotlivým oceněným dílčím plněním.
44. Zadavatel v zadávací dokumentaci ve vztahu k uvedenému modelovému propočtu upozornil, že údaje ve sloupci „*počet jednotek pro modelový propočet*“ stanovil pouze za účelem určení váhy jednotlivých oceňovaných dílčích plnění, a není tedy těmito údaji vázán ani vybranému

⁴ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 As 247/2016-66, ze dne 31. 1. 2018.

dodavateli negarantuje minimální rozsah poskytovaného plnění. Zadavatel tak deklaroval, že počet jednotek pro modelový propočtení stanovil ve vztahu ke každému dílčímu plnění výhradně jako matematickou váhu přiřazenou k jednotlivým dílčím plněním pro potřeby výpočtu hodnocené nabídkové ceny, nikoliv jako svůj předpoklad rozsahu budoucího plnění. Zároveň je nutné podotknout, že ani z žádné jiné části zadávací dokumentace nevyplývá jakýkoliv předpoklad zadavatele vztahující se k objemu plnění za určité konkrétní období, jehož poskytnutí bude v průběhu plnění smlouvy na veřejnou zakázku po vybraném dodavateli požadovat.

45. Úřad konstatuje, že i pokud by měl dovést, že předmětné údaje stanovené zadavatelem v modelovém propočtu za účelem určení nabídkové ceny účastníků zadávacího řízení musí (navzdory výše uvedené deklaraci zadavatele) z logiky věci představovat určitý předpoklad či odhad zadavatele, v jakém rozsahu plánuje pořizované plnění poptávat, neexistoval by žádný způsob, jak jednoznačně determinovat, k jakému konkrétnímu časovému období se takový předpoklad zadavatele vztahuje. Nebylo by tedy možné spolehlivě dovést, zda se jedná o odhad objemu plnění, jehož poptání zadavatel očekává v prvních čtyřech letech plnění smlouvy, jelikož by se stejně tak mohlo jednat o předpoklad rozsahu plnění, jež má být poskytnuto v průběhu zcela jiného časového období (např. 1 rok). Při výpočtu výše kaucí by tedy v takovém případě nebylo možné zohlednit časové hledisko nabídkové ceny, tj. nebylo by možné (ani matematickým výpočtem) určit, jakou cenu navrhovatel nabídl za plnění, jež má být poskytnuto v době prvních čtyř let plnění smlouvy, jak v případě smluv uzavřených na dobu neurčitou pro účely výpočtu kaucí explicitně požaduje § 255 odst. 1 zákona.
46. Lze tak uzavřít, že přestože byla v daném případě nabídková cena konstruována v návaznosti na jednotkové ceny za jednotlivá dílčí plnění, účastníkům zadávacího řízení nebyl znám předpokládaný rozsah poskytnutí těchto dílčích plnění za konkrétní časové období, a nebylo tedy možné určit konkrétní výši nabídkové ceny za první čtyři roky plnění smlouvy na veřejnou zakázku.
47. Úřad připomíná, že navrhovatel návrhem brojil proti zadávacím podmínkám vztahujícím se ke všem třem částem veřejné zakázky, přičemž však v zadávacím řízení podal nabídku pouze do částí 2 a 3 veřejné zakázky. Ve vztahu k části 1 veřejné zakázky tak nemůže být pochyb, že byla naplněna hypotéza ustanovení § 255 odst. 1 zákona, že pokud není možné stanovit nabídkovou cenu, je nutné uhradit kauci ve výši 100 000 Kč. V souvislosti s návrhem směřujícím do částí 2 a 3 veřejné zakázky pak Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že v situaci, kdy ve vztahu k navrhovatelem určeným jednotkovým cenám jednotlivých oceňovaných dílčích plnění vzhledem k absenci vyjádření předpokládaného rozsahu budoucího plnění nebylo možné ani matematickým výpočtem stanovit celkovou nabídkovou cenu za první čtyři roky plnění smlouvy, vztahovala se na navrhovatele zákonná povinnost složit kauci ve výši 100 000 Kč, a to (vzhledem k nemožnosti stanovení kaucí podle nabídkové ceny) zcela bez ohledu na skutečnost, že byla veřejná zakázka rozdělena na části. Navrhovatel nicméně složil na účet Úřadu kauci ve výši 50 000 Kč, a je tak třeba konstatovat, že kaucí byla složena v rozporu s § 255 odst. 1 zákona v nesprávné výši.
48. Úřad tudíž shrnuje, že navrhovatel sice složil na účet Úřadu kauci ve lhůtě pro podání návrhu ve smyslu § 251 odst. 2 zákona, avšak kaucí byla navrhovatelem složena v rozporu s § 255 odst. 1 zákona v nesprávné výši. Jak bylo totiž Úřadem výše dovozeno, navrhovatel byl povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč, avšak složil kauci ve výši pouze 50 000 Kč. Úřad pouze pro úplnost poznamenává, že kauci v této výši zjevně nelze považovat za dostatečnou ani ve vztahu k samostatným částem, tj. k části 1, části 2 ani části 3 zadávacího řízení.

49. Nad rámec uvedeného Úřad dodává, že zákon rozlišuje náležitosti návrhu, jejichž absenci lze odstranit ve lhůtě stanovené Úřadem [srov. § 257 písm. a) zákona], a náležitosti, resp. podmínky řízení, jejichž absence je bez dalšího důvodem pro zastavení řízení, kam patří mimo jiné i situace uvedená v § 257 písm. c) zákona, tedy že nedojde ke složení kauce v souladu s § 255 zákona (tj. v řádné výši a ve stanovené lhůtě). Pro § 257 písm. c) zákona, kam spadá také šetřený případ, zákonodárce možnost zhojení absentující podmínky řízení v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem nezakotvil. Úřad proto nemůže navrhovatele k odstranění takové vady řízení vyzvat, či zkoumat důvody, pro které ke složení kauce v zákonem stanovené lhůtě a ve správné výši nedošlo.
50. Současně Úřad poznamenává, že z důvodu procesní ekonomie již považoval za neúčelné stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 261 odst. 3 zákona, neboť Úřad je povinen dle § 6 odst. 2 správního řádu postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Za situace, kdy je zřejmé, že je dán důvod pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. c) zákona, by vyjádření účastníků řízení k otázkám, jejichž závazné posouzení mělo být obsahem rozhodnutí za situace, kdy by nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení, a jejichž okruh (tedy předmět řízení) byl vymezen na základě podaného návrhu navrhovatele, mohlo účastníkům řízení způsobit toliko zbytečné náklady, aniž by takové vyjádření mohlo ovlivnit výsledek správního řízení. Z toho důvodu Úřad lhůtu podle § 261 odst. 3 zákona účastníkům řízení nestanovil.
51. S ohledem na skutečnost, že nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 odst. 1 zákona na účet Úřadu, tedy ve výši stanovené uvedeným ustanovením zákona, rozhodl Úřad podle § 257 písm. c) zákona o zastavení správního řízení, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

POUČENÍ

Proti tomuto usnesení lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Podaný rozklad nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží:

1. Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem
2. JT SERVICE company s.r.o., Na Kocandě 1913/39, 412 01 Litoměřice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy